

morabatins a la Milícia del Temple i 4 morabatins a l'Orde de l'Hospital. Tres anys més tard, un altre terratinent de Santa Eulàlia, anomenat Berenguer de Santa Eulàlia, també va llegar 10 sous a l'Hospital de Jerusalem.

Durant dècades, aquests ordes religiosos van acumular el domini directe de diversos béns immobles a la nostra parròquia, de manera que, al segle XV, la Comanda de l'Hospital de Barcelona era la senyora alodial dels masos Brustenga, Rovira Jussana, Rovira Sobirana, s'Antiga i Colomer. Les famílies pageses que vivien en aquests masos havien de pagar diversos censos anuals als hospitalers i, en alguns casos, no els podien abandonar sense el vistiplau del Comandador.

Una d'aquelles famílies pageses va prosperar de forma ben significativa. Els Brustenga no només van mantenir el seu mas sota la Comanda dels Hospitalers, sinó que al segle XV van adquirir els dos masos anomenats Rovira, els quals ja estaven en mal estat (l'any 1474 el mas "de ses Rovires Iusanes" estava derruït i les seves terres eren ermes). Per altra banda, l'any 1495, el pagès Jaume Costeny, marit de Miquela Bramona, propietària del mas Bramona, va rebre el també derruït mas s'Antiga. Posteriorment, ambdues masies van passar a formar part del mas Tries, i en una data tan tardana com el 1719, Jaume Brustenga va comprar tot el patrimoni de can Tries. Així es va anar formant una gran heretat, can Brustenga, que els nostres avis coneixien com "la pubilla del Vallès".

L'altre mas que l'Orde de l'Hospital posseïa a Santa Eulàlia s'anomenava Colomer (en un pergami ratat i sense dates, conservat a l'Arxiu de la Corona d'Aragó, es llegeix la frase següent: "Eulalie de Ronçana, I manso que vocant ad Columbario". Tot i que ja devia existir al segle XV, no en podem començar a explicar la seva història fins a la centúria següent.

Les feixes i el mas Mallorca.

El mas Colomer i la família Roure (1549-1716)

L'any 1549 en Joan Camp, pubill de can Barbany del Molí pel seu matrimoni amb Antiga Barbany, confessava tenir el mas antigament dit Serra, aleshores anomenat Majorques, pel prior del monestir de Sant Miquel del Fai. Dit mas afrontava al nord, mitjançant un camí, amb terres d'un anomenat mas Colomer. Aquell mas Colomer citat en aquella confesió devia ser el mateix que apareix escrit en el pergami gairebé il·legible conservat a l'Arxiu de la Corona d'Aragó, i no era altra casa que la que es va conèixer com can Naps, el mas que s'estenia a cavall de la Sagra i el Serrat.

Segons el fogatge de 1553, al capdavant del mas Colomer hi havia en Joan Roure, àlies Colomer. Aleshores, els Roure devien veure un paisatge força diferent a l'actual. El seu